

102-02-46
05.04.93.

28/28/12

5.04.93

СТАНОВИЩЕ

на Председателството на Тридесет и шестото Народно събрание по
конституционно дело № 12/1993 г.

Конституционното дело е образувано по искане на група народни представители за установяване противоконституционност на "изменения и допълнен чл. 10, ал. 7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, приет от 36-то Народно събрание на 20 май 1993 г. и обнародван в ДВ, бр. 48 от 4.06.1993 г."

Законът за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, с който в правната действителност е в сила оспорваното изменение, е приет в резултат на едновременното разглеждане на четири законопроекта, обединени след първо четене в един. В оспорваната част законопроекта е приет от Народното събрание на първо четене на 14 април 1993 г. с мнозинство от 153 гласа (стенографски протокол 423. 2). На второ четене целият законопроект е приет на 20 май 1993 г. с мнозинство от 116 гласа (стенографски протокол 249. 1). При разглеждането му на второ четене процесният текст е бил предмет на обстойно обсъждане на четири заседания - тези от 12 май, 13 май, 19 май и 20 май 1993 г., в резултат на които е бил приет окончателният текст. При цялата сложност по докладване становищата на парламентарните комисии и на вносителите на отделните законопроекта са спазени изискванията на Конституцията (чл. 88) и на

Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (глава VI) относно обсъждането и приемането на законите.

Основната теза на искането, че последното изменение на чл. 10, ал. 7, т. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи противоречи на чл. 17, ал. 3 и 5 от Конституцията се оказва значително релативирана поради следното: в редакцията на текста на чл. 10, ал. 7 още преди настоящото изменение вече е било заложено едно изключение от общия принцип за връщане на земя, включена в ТКЗС, ДЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации, а именно за земи, върху които "законно са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и строежът върху законно разрешената сграда е започнал" (ДВ, бр. 28 от 1992 г.). Самият пробив в общия принцип е направен с по - ранното изменение на закона, което не е било предмет на оспорване. Очевидно законодателят е преценил един обществен интерес като достатъчно значим и го е извел като изключение от правилото. Следователно с последното изменение само е уточнен обхвата на изключението, така , че в него да бъдат включени не само лица, които са започнали строеж, но и лица, на които е предоставено право на строеж и сроковете за осъществяването му не са изтекли. С това е търсено равно третиране на лица, на които законно е предоставено право на строеж върху земи, внесени в ТКЗС, ДЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации.

P.S. Представяме това становище от името на Председателството на Народното събрание тъй като считаме, че Председателският съвет

на Народното събрание не следва да бъде конституиран като страна по конституционно дело.

ЗАМЕСТИК - ПРЕДСЕДАТЕЛ

НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ИОРДАН ШКОЛАГЕРСКИ

